

El misteri del manuscrit

1.- Anem a Egipte

Era una vesprada d'allò més normal al despatx de Blai...

Perdona, encara no m'he presentat, sóc Blai Smet, periodista de l'enredat TV, com vos estava contant, avui és 10 de març (falta 1 dia per al meu aniversari) i he trobat un manuscrit! Me'n vaig anar a casa a examinar-lo. En acabar de fer-ho, no he pogut traure conclusions. Demà ho examinaré tranquil·lament.

A l'endemà... El manuscrit havia desaparegut! L'estava buscant quan va entrar tota la família Smet amb un munt de regals i una coca. Amb el manuscrit me n'havia oblidat... Era el meu aniversari! M'han regalat un viatge a Egipte de dos setmanes. Unes hores més tard ja estava tota la família Smet de viatge cap a Egipte. Quan arribarem planejarem l'estança a aquest país.

2.- La gran piràmide de Keops.

Ens trobem davant la majestuosa piràmide de Keops. Deu minuts més tard...

Arriba un egipci baixet i geperut que pareixia tindre males intencions, que va dir- Sóc Kavvo el vostre guia-. Després va fer un gest que ens convidava a seguir-lo.- Quan ja estem dins de la piràmide es va sentir un estrany soroll. Em vaig girar per preguntar a Kavvo, però ell també havia desaparegut! Això em recordava alguna cosa, però quina? Com eixirem de la piràmide? El cap se n'omplia de preguntes i respostes. Es va tornar a sentir el mateix soroll, però més fort i cada vegada més prop. Va ser aleshores quan quatre mòmies armades ens van rodejar. Quan estaven a punt d'agafar-nos, Matilda (la meua germana) va trobar un passatge secret. Vam tindre el temps just per escapolir-nos pel túnel. Vàrem seguir el túnel i vam arribar a una galeria. A la galeria hi havia un cofre d'or. Tenia dos manuscrits, un era el mapa de la piràmide i l'altre un mapa d'uns edificis anomenats "قصر الحمراء". Ja sabíem com eixir, però ens quedarem una estona més a la piràmide perquè els sorolls no paraven. Quan eixirem ens passarem els sis dies següents en el campament fent curts passejos.

3.- Retorn.

Ui! és 25 de març i ja estem tornant, se'ns ha passat volant el temps. A l'endemà vaig planejar l'estada als edificis àrabs anomenats "قصر الحمراء". Partirem l'1 d'abril, sis dies més tard...

4.- "قصر الحمراء"

Vam arribar a "قصر الحمراء". Matilda va organitzar tota la família Smet. A mi em va tocar Martí (és l'altre germà i es passa el dia fent-me brometes) Ens va tocar investigar el Pati dels Lleons. Estàvem mirant la font quant Martí em va empentar i vaig caure dins la font. Una estranya corrent em va engolir. Martí

alertat va córrer per avisar a la família. L'estranya corrent em va dur a un túnel, al final del qual hi havia una galeria grandíssima. Aleshores dos homes armats amb espases corbades, escuts i amb un turbant al casc em van dur a un tro d'or. Allí hi seia un vell amb un turbant al cap. Aquest va manar que em portaren a la masmorra. A l'endemà, m'obligaren a polir el tro. Mentrestant fora... Martí només va poder convèncer Matilda que la corrent se m'havia endut. Van esperar a que es fes de nit, donat que hi havia molta vigilància. Al mateix temps... mentre polia vaig vore un altre túnel que dins tenia alguna cosa brillant. Va ser aleshores quan un guàrdia em va obligar a rentar l'estable. Vaig acabar a la nit i em van tornar a la masmorra. Ja estava dormint quan una veu coneguda em va despertar. Eren Matilda i Martí! Havien vingut a buscar-me. Martí em va dir que ens n'anàrem. I jo li vaig dir que no i els vaig guiar cap a la gruta que havia trobat quan estava polint el tro. Quan vam entrar ens vam quedar sense paraules. Matilda, ràpida com un llamp, va començar a fer fotos. Vam seguir la gruta i vam trobar dos cofres, un més gran i l'altre més xicotet. En el xicotet hi havia un manuscrit i en el gran or. Quan anàvem a eixir em vaig donar compte que m'estaven buscant i vam haver d'esperar que es fera de nit. Encara que sabíem que els guardies no es rendirien. I efectivament, a la nit encara hi havia dos o tres escamots pegant voltes. Els vam aconseguir despistar fent sorolls. Quan vam eixir vam trobar tota la família Smet que ens estàvem buscant. Després vam tindre que botar les muralles ja que vaig perdre les entrades. Quan vam arribar a Barcelona em vaig posar a desxifrar el manuscrit, però això és un altra història...

<< ليس هناك فائز إن لم يكن الله >>

جو محمد، خالق قصر الحمراء والسلطان الأول من الناصري الله، منحت هذه المخطوطة المباركة، ولكن إذا دمر الناس الناصري انه سيموت.

Traducció:

<<No hi ha vencedor, sinó Déu>>

Jo, Mohammed creador de l'Alhambra i primer sultan de la dinastia Nazari. Déu m'ha concedit aquest manuscrit beneït, però si és destruït el poble Nazari moriria.

”*قصر الحمراء”
Alhambra